

Ավետիք Իսահակյան

Բանդրս բացե՛ք, ազատ թրոնեն

Բանդրս բացե՛ք, ազատ թրոնեն,
Ազա՛տ գոնե մեն – մի օր.
Մութ ժեռերի մարալի հետ
Ընկնիմ մենակ սար ու ձոր:

Վառ արևի շթղքը բալզամ
Անհազ խմեն ու ծրծեն.
Անո՛ւշ երգով սիրտըս բանամ
Լալ ու լագուր երկնի դեն:

Ջառ ու գարբաբ ծաղկանց միջով
Լուռ ծըմակի խորքն ընկնիմ.
Ա՛խ, աղբո՛ւր ջան, քու նանիկով
Գըրկեն վարդերն ու մեռնիմ...

1897

Երևան